

RETTENS DOM (én enkelt dommer)
7. maj 2003

Sag T-278/01

**Eric den Hamer
mod
Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber**

»Tjenestemænd – bedømmelsesrapport – annullationssøgsmål –
erstatningssøgsmål«

Fuldstændig gengivelse på fransk II - 665

Angående: For det første en påstand om annullation af afgørelsen om vedtagelse af sagsøgerens bedømmelsesrapport for perioden 1995/1997 og for det andet om, at Kommissionen tilpligtes at godtgøre den skade, der er forvoldt sagsøgeren navnlig ved den sene udarbejdelse af denne rapport.

Udfald: Kommissionen betaler sagsøgeren et beløb på 3 000 EUR. I øvrigt frifindes Kommissionen. Kommissionen betaler sagens omkostninger.

Sammendrag

1. Tjenestemænd – bedømmelse – bedømmelsesrapport – udfærdigelse – forsinkelse – fejl, der ikke kan medføre annullation
(Tjenestemandsvedtægten, art. 43)

2. Tjenestemænd – bedømmelse – bedømmelsesrapport – domstolskontrol – grænser
(Tjenestemandsvedtægten, art. 43)

3. Tjenestemænd – bedømmelse – bedømmelsesrapport – udfærdigelse – forsinkelse – tjenstlig fejl, der kan udløse en ikke-økonomisk skade
(Tjenestemandsvedtægten, art. 43)

4. Tjenestemænd – bedømmelse – bedømmelsesrapport – udfærdigelse – frist – fristerne i institutionens interne regler ufravigelige
(Tjenestemandsvedtægten, art. 43)

5. Tjenestemænd – forfremmelse – sammenligning af fortjenester – hensyntagen til bedømmelsesrapporterne – ufuldstændig personlig aktmappe – mangel, der kan afhjælpes gennem andre oplysninger vedrørende tjenstemandens fortjenester – betingelser
(Tjenestemandsvedtægten, art. 43 og 45)

1. Kun under særlige omstændigheder kan en bedømmelsesrapport annulleres alene på grund af forsinket udarbejdelse. Selv om en forsinkelse med hensyn til udarbejdelsen af en bedømmelsesrapport kan give ret til godtgørelse til fordel for

den berørte tjenestemand, kan forsinkelsen ikke påvirke gyldigheden af bedømmelsesrapporten og derfor ikke danne grundlag for en annullation af denne.

(jf. præmis 32)

Henvisning til: Retten, 6. november 1997, sag T-15/96, Liao mod Rådet, Sml. Pers. I-A, s. 329, og II. s. 897, præmis 34 og 35 og den deri nævnte retspraksis.

2. Bedømmerne har et særdeles vidt skøn ved deres vurdering af de bedømte personers arbejde. Bortset fra åbenbare faktiske vildfarelser eller magtfordrejning tilkommer det ikke Retten at efterprøve rigtigheden af forvaltningens bedømmelse af en tjenestemands faglige egnethed, når bedømmelsen indebærer vanskelige, værdiladede vurderinger, der ifølge selve deres beskaffenhed ikke kan efterprøves objektivt.

(jf. præmis 58)

Henvisning til: Retten, 12. juni 2002, sag T-187/01, Mellone mod Kommissionen, Sml. Pers. I-A, s. 81, og II, s. 389, præmis 51 og den deri nævnte retspraksis.

3. Den omstændighed, at der som følge af en administrationsfejl ikke foreligger en bedømmelsesrapport i tjenestemandens personlige aktmappe, kan udgøre en ikke-økonomisk skade, der giver ret til godtgørelse, såfremt hans karriere eventuelt er blevet påvirket, eller hvis der hos ham er opstået en uvished eller usikkerhed med hensyn til hans faglige fremtid.

(jf. præmis 82)

Henvisning til: Retten, 28. maj 1998, forenede sager T-78/96 og T-170/96, W mod Kommissionen, Sml. Pers. I-A, s. 239, og II, s. 745, præmis 233.

4. Med hensyn til formuleringen af vedtægtens artikel 43 fremgår det af retspraksis, at Kommissionen har en rimelig frist til at udfærdige bedømmelsesrapporten for sine tjenestemænd. Denne retspraksis finder ikke anvendelse, når bestemmelser, der er bindende for Kommissionen, fastsætter præcise frister for bedømmelsesprocedurens forløb.

(jf. præmis 88)

5. Bedømmelsesrapporten udgør et afgørende vurderingsgrundlag, hver gang den overordnede myndighed skal tage stilling til spørgsmål vedrørende en tjenestemands karriereforløb. Selv om det forhold, at der ikke foreligger nogen bedømmelsesrapport, i særlige tilfælde kan afhjælpes gennem andre oplysninger vedrørende tjenestemændenes fortjenester, skal disse oplysninger opfylde visse betingelser, hvis opfyldelse det påhviler den sagsøgte institution at godtgøre; under alle omstændigheder kan en bedømmelsesrapport, der ikke er definitiv, og som i øvrigt bestrides af den pågældende, ikke alene tjene som grundlag for disse andre oplysninger.

(jf. præmis 95)

Henviſning til: Retten, 5. oktober 2000, sag T-202/99, Rappe mod Kommissionen, Sml. Pers. I-A, s. 201, og II, s. 911, præmis 38, 40, 52 og 56.